

حدود امر به معروف و نهی از منکر مشخص نشده

مهمترین مساله مغفول مانده در مساله امر به معروف و نهی از منکر تعیین حدود آن در نظام ولایبی جمهوری اسلامی است.

مهمترین مساله مغفول مانده در مساله امر به معروف و نهی از منکر تعیین حدود آن در نظام ولایبی جمهوری اسلامی است.

نگاهی به تاریخ اسلام نشان می دهد عباسیان گروهی بودند که به اسم اهل بیت وارد حکومت شدند اما خود آنان اهل منکرات بودند، گرچه نامشان اسلامی بود.

در دوره عباسی امور حسبیه وجود داشت و حکومت کاری به دین نداشت و مردم هم می دانستند که ظاهر حکومت دینی است اما باطن فاسدی دارد. البته توده عادی مردم به قوانین مربوط عمل می کردند و در درون خودشان هم امر به معروف و نهی از منکر را اجرا می کردند و نسبت به مساله حکومت هم می دانستند، این امر هیچ فایده ای ندارد. پس در حقیقت، تکلیف روشن بود و توده مردم در امر به معروف حدودی داشتند که حدود حکومتی بود و آنها در آن دخالت نمی کردند چون در آن صورت سر و کارشان با دستگاه عباسی بود. حکومت هم در اموی که ما تحت عنوان حرام می شناسیم وارد نمی شد.

در دوران معاصر نیز، حکومت پهلوی، کاملا ضد اسلامی بود. در آن دوران امر به معروف یک بخش عمومی مردمی داشت و یک بخش هم مقاومت ضد حکومت طاغوت به این لحاظ، متدینین از رادیو و تلویزیون استفاده نمی کردند یا برخی مغازه داران به افراد بی حجاب جنس نمی فروختند. اما در هر صورت در هر خیابانی مشروب فروشی وجود داشت و کسی هم نمی توانست کاری بکند.

با وقوع انقلاب اسلامی، نظام جمهوری اسلامی همه چیزش امر به معروف است و نهی از منکر و با توجه به حکم این امر، همه می توانند امر به معروف کنند؛ از فرد عادی گرفته تا راس حکومت. بنابراین در چنین نظامی این امر یک نظام می خواهد. اینکه فرد در کجا می تواند به ولی امر مسلمین امر به معروف و نهی از منکر کند که شئون حفظ شود؟ یا به رئیس جمهور چگونه می توان امر به معروف و نهی از منکر کرد؟

از طرفی در دستگاه های دولتی این امر را چگونه باید محقق کنند. در درون حکومت امر به معروف گونه باید انجام شود. یک کارمند در اداره چگونه می تواند امر به معروف کند.

آیا امور حسبیه کفایت می کند یا شرایط عوض شده است. نکته بعد در این موضوع، شرایط امر به معروف در میان مردم است. نکته ای که در اینجا باید درباره امر به معروف مود توجه قرار بگیرد این است که می گوئیم «امر به معروف نه تذکر دادن و به فرموده امام راحل امر به معروف « قوه آمره» می خواهد.

این قوه آمره چطور محقق می شود؟ آیا مردم این قوه آمره هستند یا حکومت؟ و اگر این وظیفه حکومت است حدود این آمره بودن تا کجاست؟

اگر کسی خلاف کرد که منجر به جرم شد مردم باید خودشان وارد شوند یا اینکه این وظیفه قوه قضائیه است که در این زمینه وارد شود. لذا در این امر در 31 سالی که اصل هشتم قانون اساسی مغفول مانده است مشکلات قانونی در راه امر به معروف و نهی از منکر توسط مردم وجو داشته است. یعنی اگر فردی خلاقی را دید باید این را اثبات کند.

اینکه حدود امر به معروف و نهی از منکر در جمهوری اسلامی چیست دولت چه کند، مردم چه کنند و نهادها و ساختارهای حکومتی چه وظیفه ای در این زمینه دارند موضوعی است که باید بدان پرداخت و حدود آن را مشخص کرد.

منبع: خبر آنلاین